

[Ikast]

falde bort. Den hører ikke under industriministerens ressort.

Aase Olesen (RV):

Trods formandens lempelige administration af taletidsreglerne, som jeg takker for i dag, nåede jeg ikke at komme til vejs ende med mit indlæg, men industriministeren har ganske ret i, at jeg ikke sagde et ord om lukkeloven. Og jeg vil godt sige hvorfor. Jeg ved nemlig ikke, hvad jeg skal sige til en minister, som løber rundt og høster laurbær på i pressen at sige, at nu vil han ændre lukkeloven og så i øvrigt afskaffe momsens på søvn på hoteller – sådan var det citeret i avisen – når regeringen to gange har stemt imod meget beskedne forslag om ændring af lukkeloven. Og så står ministeren her på talerstolen i dag og siger, at regeringen ikke har planer om at ændre hotelmomsen. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige, og derfor sagde jeg ingenting.

Men jeg har en række andre spørgsmål, som jeg ville have stillet i mit første indlæg, hvis jeg havde nået det.

For det første vil jeg gerne have rede på, hvordan det forholder sig med tilskuddene til Danmarks Turistråd, for så vidt jeg kan se, har ministeren sagt, at man giver nogle beløb, som ikke stemmer med beløbene i finansloven. Ifølge finansloven har man i 1985 givet 81,143 mill. kr., og der står noget med 71 mill. kr. eller sådan noget lignende. Så ser det jo ikke så slemt ud, at man i 1986 er gået ned til 69,9 mill. kr. Men sagen er altså, i hvert fald ifølge finanslovsforslaget, at man har reduceret fra 1985 til 1986 med over 11 mill. kr., og hvis man så i øvrigt ser på finanslovsforslaget, er det altså meningen – man er godt nok hoppet op i 1987 – at man derefter hen til 1990 skal ned på 69,9 mill. kr. Derfor må jeg spørge: er det sådan, at regeringen giver med den ene hånd og tager med den anden? For det er jo det, det handler om, eller er det ikke?

Jeg har ladet mig fortælle, at regeringen nu vil indføre afgift for anvendelse af isbrydere. Hvordan vil det påvirke private færgeruter, hvis det altså er rigtigt? Hvad skal man betale for dem? Det vil da i hvert fald påvirke den kollektive trafik.

Og så har jeg et spørgsmål om Turistrådet. Jeg vil naturligvis give tilslutning til, at man

skal gøre en indsats for indlandsturismen, men jeg vil godt spørge, hvad konsekvensen er af den 50/50 pct.-model. Er man sikker på, at erhvervslivet vil komme op med pengene? Jeg har ladet mig fortælle, at da man skulle skaffe penge til Dandata, lå det noget tungt med offerviljen. Og hvem er det, der i givet fald kan putte penge i det system? Er det de store hotelkæder? Og hvem får så indflydelsen? Jeg er ganske enig med hr. Dohrmann i hans betragtninger om, at de, der giver penge, også får indflydelse. Altså: vil vi hellere have, at det er de store erhvervsforetagender inden for dette område, som har indflydelsen, end at det er politikerne?

Og så vil jeg endelig spørge vedrørende forslaget til forbedret hotelfinansiering: hvorfor er det så smalt? Hvorfor er der ikke forbedret finansiering ved bygning af vandrehjem eller ombygning af andre huse til vandrehjem, oprettelse eller forbedringer af campingpladser eller for den sags skyld bøndergårde eller herregårde? Hvorfor skal vi ikke satse noget mere på bondegårdsferier? Der er en masse landmænd, der ikke kan blive ved med at være landmænd. Vi snakker så meget om at anvende landbrugets tomme bygninger til iværksættere. De har det problem, at de gerne bliver til store virksomheder, men bondegårdsferier og -pensionater, og hvad ved jeg, måtte jo kunne bruges. Hvad med indretning af efterskoler eller højskoler, så de kunne anvendes til sommerhoteller? Man kender systemet f.eks. fra Island.

Endelig vil jeg spørge ministeren, om ikke han mener, der er behov for en kontrol med udlejningsbureauer. Jeg har set, at delbetænkningen er inde på, at man vil arbejde for en autorisationsordning. Kan vi forvente nogle initiativer på det område, på uddannelsesområdet og på et andet område, som slet ikke har været nævnt her i dag: koordination af alt, hvad vi i bredeste forstand kunne kalde udveksling, bytte, venskabsbysystemet, udvekslingsordninger på alle mulige områder, husbytte, sommerhusbytte osv. Det koordinerer man i andre lande. Var det egentlig ikke en offentlig opgave?

Og så vil jeg sige en ting mere, hvis jeg kan nå det inden for taletiden. Når ministeren siger, at det risler ham koldt ned ad ryggen, fordi man ønsker en stærk styring af erhvervet, må jeg sige, at vi normalt ikke ønsker at styre erhverv, men dette er ikke kun